Najdražja moja tišina,

ko se jutranja megla po dolgih vročih dneh tiho spusti nad zasanjano reko, se med naju vrne tisti znani občutek. Oba hrepeniva po tem, da se slišiva, občutiva. Priznam, dolgo je trajalo, da sem te resnično spoznal.

Oprosti mi, ker sem te v preteklosti pogosto zamenjeval s samoto, z osamljenostjo. Sploh veš, kako zelo sem se te bal. Bežal sem pred tabo v hrupni svet in v njem iskal potrditev za to, kar sem. Strah me je bilo soočenja s samim sabo, predvsem pa s tvojo iskrenostjo. A danes, ko sedim tu ob reki in opazujem negibno gladino vode ob svitu, vidim, kako napačen je bil moj beg od tebe, ljubezen moja. Upam, da se tudi ti spomniš tistega jutra, ko si me držala za roko in sva skupaj opazovala osamljen prodnik, ki ga je voda z leti izbrusila do gladkega. Takrat sem spoznal, da tudi ti to počneš z mano počasi, a vztrajno. Ti, moja najdražja tišina, mi ne prinašaš hladu, ampak mi prinašaš svoj topel in varen objem, s katerim mi nežno in ljubeče brišeš bolеče spomine in rane preteklosti, ki so me ranile. Rad bi ti povedal, da sem ta obrušeni kamen pobral z rečnega obrežja in ga vsako jutro nežno stisnem med svoje dlani ter tako občutim povezanost s tabo.

Ko se name zgrinjajo hrupni dnevi, ko vsi nekaj zahtevajo od mene, si ti moje varno zavetje. Ob tebi se počutim varnega, saj lahko v miru zberem svojem misli in v tvoji čisti tišini končno spet slišim svoj lasten utrip srca. Tvojo duša ni prazna, ampak je polna globokih misli, resnice, miru in neizrečenih besed, ki bi me žalostile, če bi jih iskal drugje. Na ta spokojen, samo najin način, si mi predstavila najlepšo obliko svobode, sproščenosti in notranjega miru. Sprejemaš me takšnega, kot sem, z vsemi mojimi dobrim in slabimi platmi, za kar sem ti neskončno hvaležen.

Ob tebi, najdražja moja tišina, sem končno našel tisto, kar sem vse življenje iskal. Našel sem samega sebe. Prosim te le eno, da nikoli ne odideš stran od mene. Jaz pa ti obljubim, da bom varoval ta samo najin svet ob reki, tvoje nežne in spokojne meglice in najina tiha jutra. Tudi ko bom stopal v najbolj glasen in divji svet, bom v svojem srcu vedno nosil tvoj mir. Ti si moja svoboda, moje varno zavetje in edina prava resnica.

Hvala ti, ker me spokojno čakaš, zavita v jutranjo meglico.

Z vso ljubeznijo, ki biva globoko pod gladino besed, nekdo, ki ob tebi ponovno lahko spet diha.

Tvoj Anej